

II ტურის დავალები არაქართულენოვანი სკოლების X-XII კლასელთათვის

ოლიმპიადის შემდგომ ეტაპზე გადასასვლელად საჭიროა ორივე დავალების შესრულება.

თითოეული დავალების მაქსიმალური ქულაა 15. დავალებების შესასრულებლად გეძლევათ 3 საათი.

დავალება N1

თარგმნეთ მშობლიურიდან ქართულ ენაზე:

Sevgi yenə də qayıdır

XX əsrin məşhur nasiri Frans Kafka tənhalığı çox sevirdi. Boş vaxtlarında şəhərin parkında gəzməyi xüsusilə xoşlayırdı. Belə gəzintilərin birində sevimli gəlinciyini itirdiyinə görə acı-acı ağlayan balaca qızcığaz gördü. Kafka uşaqla danışdı və onun narahatlığının səbəbini biləndə oyuncağı axtarmaqda öz köməyini təklif etdi... Onlar uzun müddət gəlinciyi axtardılar, lakin onların cəhdi uğursuz alındı. Frans qəlbi qırılmış uşağı sakitləşdirdi və söz verdi ki, növbəti gün yenidən axtarışı davam etdirəcəklər. Lakin oyuncağı sonrakı gün də tapa bilmədilər. Üçüncü gün Kafka qızcığaza sanki onun sevimli gəlinciyi göndərmiş kimi əvvəlcədən yazılmış məktubu verdi. Yazıçı məktubu təəccüblənmiş uşağa yüksək səslə oxudu: “Mənim balaca dostum, xahiş edirəm, mənsiz üzülmə. Mən bütün dünyanı dolaşmaq üçün səyahətə çıxmağa qərar verdim. Sənə tez-tez yazacağam və öz sərgüzəştlərimdən bəhs edəcəyəm. Mütləq qayıdacağam. Sənin sadıq dostun”.

Kafkanın ömrünün sonuna qədər davam edən hekayə belə başladı.

Yazıçı sonrakı bir neçə ay ərzində qızcığaza tez-tez məktublar oxuyurdu. Bu məktublarda gəlincik öz maraqlı macərələrindən danışdı. Uşaq Kafkanın uydurduğu möhtəşəm əhvalatları heyranlıqla dinləyirdi. Rəzi halda evə qayıdırdı və səbirsizliklə böyük dostu ilə növbəti görüşü gözləyirdi ki, yenə gəlinciyin yeni-yeni macərələrini dinləsin.

Kafka vərəm xəstəliyinə tutulmuşdu. Tezliklə onun bu xəstəliyi ağırlaşdı və o, müalicə üçün xaricə səyahət etməyə məcbur oldu. Yazıçı üçün sonuncu olacaq səyahətə getməzdən əvvəl Kafka qızcığaza gəlincik hədiyyə etdi. Əlbəttə, bu, qızcığazın aylar öncə itirdiyi gəlinciyə ümumiyyətlə bənzəmirdi. Hədiyyənin qutusunun üstündə belə bir yazı var idi: “Mənim dostum, mən qayıtdım, yalnız səyahət müddətində böyüdüm və dəyişdim. Bu gündən həmişə sənə ilə olacağam”.

Bu hadisədən sonra Kafka tezliklə vəfat etdi.

Vaxt keçirdi, qızcığaz böyüyürdü, lakin gəlincik onun üçün yenə də ən sevimli oyuncaq olaraq qalırdı. Bir dəfə o, gəlinciyin paltarının cibində qatlanmış balaca kağız tapdı. Təəccübləndi, kağızı açdı. Bu Kafka tərəfindən imzalanmış qısa məktub idi. Kağızda yazılmışdı: “Sevdiyən hər şey nə vaxtsa itir, lakin, unutma, sevgi yekunda özünəməxsus fərqli yollarla yenə də qayıdır. Kafka”.

Любовь всё же возвращается

Известный прозаик XX века Франц Кафка очень любил уединение. Особенно ему нравилось в свободное время гулять в городском парке. Во время одной из таких прогулок он увидел маленькую девочку, которая горько

плакала из-за потери своей любимой куклы. Кафка заговорил с ребёнком и, узнав причину горя, предложил помочь в поисках игрушки. Они долго вместе искали куклу, но все усилия оказались напрасными. Тогда Франц утешил огорчённую девочку и пообещал, что на следующий день они продолжат поиски. Однако и на следующий день куклу найти не удалось. На третий день Кафка передал девочке написанное им письмо, якобы его прислала её любимая кукла. Писатель громко прочитал удивлённому ребёнку письмо: «Моя маленькая подруга! Прошу тебя, не грусти без меня. Я решила отправиться в путешествие, чтобы увидеть весь мир. Я буду часто писать тебе и рассказывать о своих приключениях. Обязательно вернусь. Твоя верная подруга».

Так началась история, которая продолжалась до конца жизни Кафки.

На протяжении нескольких следующих месяцев писатель часто читал девочке новые письма — в них кукла рассказывала о своих сказочных приключениях. Девочка с восторгом слушала придуманные Кафкой чудесные истории, возвращалась домой довольной, и с нетерпением ждала следующей встречи со своим взрослым другом, чтобы узнать о новых приключениях куклы.

Кафка болел туберкулёзом. Болезнь вскоре обострилась, и ему пришлось уехать лечиться за границу. Перед отъездом, который оказался для писателя последним, Кафка подарил девочке куклу. Конечно, она совсем не походила на ту, которую девочка потеряла несколько месяцев назад. На коробке с подарком была надпись: «Я вернулась, подружка, просто во время путешествия я выросла и изменилась. Отныне я всегда буду с тобой».

Вскоре после этого Кафка умер.

Шло время, девочка росла, но кукла оставалась для неё самой дорогой игрушкой. Однажды, много лет спустя, она обнаружила в кармане одежды куклы сложенный клочок бумаги. Удивившись, она развернула его. Это была короткая записка, подписанная рукой Кафки. На бумаге было написано: «Всё, что ты любишь, когда-нибудь теряется. Но помни: любовь всё же возвращается — пусть и другими, особенными путями». Кафка.

Մերն այնուամենայնիվ վերադառնում է

20-րդ դարի հայտնի արձակագիր Ֆրանց Կաֆկան շատ էր սիրում առանձնանալ և մենակ լինել: Նրան հատկապես դուր էր գալիս ազատ ժամանակ զբոսանքը քաղաքի այգում: Այդպիսի զբոսանքներից մեկի ժամանակ նա տեսավ մի փոքրիկ աղջկա, որն իր սիրելի տիկնիկը կորցնելու պատճառով դառնորեն լաց էր լինում: Կաֆկան խոսեց երեխայի հետ և, հասկանալով նրա տխրության պատճառը, առաջարկեց օգնել նրան խաղալիքը որոնելու մեջ... Նրանք երկար ժամանակ միասին որոնում էին տիկնիկը, բայց նրանց փորձերը անհաջող հայտվեցին: Ֆրանցը հանգստացրեց սիրտը կոտրված երեխային և խոստացավ, որ հաջորդ օրը նույնպես կշարունակեն որոնումները: Բայց հաջորդ օրը նույնպես չգտան խաղալիքը: Երրորդ օրը Կաֆկան աղջկան տվեց իր կողմից նախապես գրված բացիկ, որը իբր ուղարկել էր նրա սիրելի տիկնիկը: Գրողը զարմացած երեխային բարձրաձայն կարդաց նամակը. «Իմ փոքրիկ բարեկամ, խնդրում եմ առանց ինձ մի տխրիր: Ես որոշեցի ճանապարհորդության մեկնել, որպեսզի ամբողջ աշխարհով շրջագայեմ: Ես հաճախ կգրեմ քեզ և կպատմեմ իմ արկածների մասին: Ես անպայման կվերադառնամ: Քո հավատարիմ բարեկամ»:

Այսպես սկսվեց մի պատմություն, որը շարունակվեց Կաֆկայի հետ մինչև նրա կյանքի վերջը:

Գրողը հաջորդ մի քանի ամիսների ընթացքում հաճախ նամակներ էր կարդում աղջկան, որոնցում տիկնիկը պատմում էր իր հեքիաթային արկածների մասին: Կաֆկայի հորինած հրաշալի պատմությունները երեխան հիացած լսում էր: Նա գոհունակությամբ վերադառնում էր տուն և անհամբեր սպասում իր ավագ ընկերոջ հետ հաջորդ հանդիպմանը, որպեսզի կրկին լսի տիկնիկի նորանոր արկածների մասին:

Կաֆկան տառապում էր տուբերկուլյոզով: Շուտով նրա հիվանդությունը ավելի վատացավ, և նա ստիպված եղավ բուժվելու մեկնել արտասահման: Մեկնելուց առաջ, որը գրողի վերջին ուղևորությունը հայտնվեց, Կաֆկան աղջկան տիկնիկ նվիրեց: Բնարկե, դա բոլորովին նման չէր այն խաղալիքին, որը երեխան կորցրել էր ամիսներ առաջ: Նվերի տուփի վրա այսպիսի գրություն էր. «Ես վերադարձա, իմ բարեկամ, պարզապես ճանապարհորդելիս մեծացել եմ և փոխվել: Այսուհետ ես միշտ քեզ հետ կլինեմ»:

Այս դեպքից հետո Կաֆկան շուտով վախճանվեց:

Ժամանակն անցնում էր, աղջիկը մեծանում էր, բայց տիկնիկը նրա համար շարունակում էր մնալ ամենասիրելի խաղալիքը: Մեկ անգամ տիկնիկի հագուստի գրպանում նա գտավ ծալած մի փոքրիկ թղթի կտոր: Զարմացած բացեց թերթը: Պարզվեց, որ դա Կաֆկայի կողմից ստորագրված կարճ բացիկ էր: Թղթի վրա գրված էր. «Այն ամենը, ինչ դու սիրում ես, ինչ-որ ժամանակ կորչում է, բայց հիշիր, որ սերը վերջնականապես յուրահատուկ այլ ճանապարհներով այնուամենայնիվ վերադառնում է: Կաֆկա»:

შავი სამუშაოსთვის

დავალბა N2

ყურადღებით გაეცანით დავალების პირობას, გაიაზრეთ იგი და წერა მხოლოდ ამის შემდეგ დაიწყეთ. ნაშრომი შეფასდება იმის მიხედვით, თუ რამდენად საფუძვლიანად იქნება დასაბუთებული ესა თუ ის შეხედულება შესაბამისი არგუმენტებით. მსჯელობისას შეგიძლიათ გამოიყენოთ წაკითხული წიგნი, ნაწახი ფილმი თუ სპექტაკლი, სხვათა ნაამბობი, საკუთარი გამოცდილება და ა. შ.

რვეულში დატოვებულია ფურცელი შავი სამუშაოსთვის, რომელიც არ სწორდება. (სურვილის მიხედვით, ის შეგიძლიათ გამოიყენოთ ან არ გამოიყენოთ).

ნაშრომი, რომელიც 150 სიტყვაზე ნაკლებს შეიცავს, არ გასწორდება!

გისურვებთ წარმატებას!

ყურადღებით გაეცანით მოცემულ დებულებას და იმსჯელეთ, ეთანხმებით თუ არა მას.

ზოგი ფიქრობს, რომ კონფლიქტში დათმობა ყოველთვის ამართლებს.

This image shows a full page of blank handwriting practice paper. It features numerous horizontal grey lines spaced evenly apart, providing a guide for letter height and placement. The lines extend across the entire width of the page, leaving no margins or additional markings.